

SPEAKER: Dagens speaker var Steinar Andreassen.

LEKEN: Hunden Marco på treningsteltet.

LYDIG: Lydighet er viktig i agility.

NER: Hundene storkoser seg på Hove.

Høyere hvern

Tre hinderløyper, 320 hunder, 7000 starter i løpet av uken. Det er duket for Viking Agility Week (VAW) på Hove med bjefting over hele linja. Noen stirrer inn i øynene til sin firbente venn og maner ro, mens andre prøver å gjøre bikkja mest mulig gira. Det er pep-talk på høyt nivå. Så skrikes det "over", "tunnel høyre", "venstre hopp" og vi er i gang.

AV MICHAEL WERNER
micha@dal-avis.no

INTERESSE: Agility er nemlig en hundesport. Kanskje en ukjent sport for de fleste, men den sies å være en av de raskest voksende grenene innen hundesport her til lands. Kort foralt skal hund og hundefører gjennom en hinderløype raskest mulig og unngå feil underveis. Riktignok er det hunden som skal over, i eller under hindre mens hundeføret bidrar aktivt med styringskommandoer og rop underveis.

Lange dager

Det er litt av et syn som møter meg idet jeg går ut av bilen. Det ser ut som jeg er kommet til en

festival. På sett og vis har jeg jo det. Rundt fotballbanen er det satt opp telt etter telt, på banen er det hunder og folk om hverandre og tre ulike hinderløyper er satt opp i hvert sitt hjørne av fotballbanen. Bortsett fra enkelte meldinger fra speakeren er det bjefting som dominerer lydildet. Jeg går bort til funksjonærtelet som er satt opp på midtirkeleken og treffer dagens speaker, Steinar Andreassen, som nettopp hadde meldt at det er briefting på bane 1.

— Det er mye å passe på, forteller han, vi har rundt 300 påmeldte hunder hver dag, noe som tilsvarer 800 – 900 starter om dagen. Det gir nesten 7000 starter i løpet av uken.

Og slikt tar tid, forklarer Andreassen.

— I dag har jeg holdt på siden klokken åtte i morges og vi gir oss vel ikke før premieutdelingen er ferdig rundt åtte i kveld.

Andreassen gir tegn på at han må gi en beskjed via høyttalerne og jeg går videre. Det er snart klart til start på bane 1.

Full konsentrasjon

Ved startområdet på bane 1 står og sitter det førere med hunder klare til start. En myrning danne i turkis funksjonærskjorte ber 101 om å stille til start. En shetland sheepdog gjør seg klar. Jeg går bort til en hundefører som prater rolig til hunden sin mens han stryker den forsiktig over pelsen.

— Unnskyld, sier jeg, mulig å

DOGGSTYLE: Flott hopp med høyre ding i luften

få et bilde av deg og hunden til lokalavisen?

Null svar. Før jeg rekker å spørre igjen skjønner jeg hva jeg har gjort. Det er jo faktisk en grunn til at han sitter og mumler til hunden sin. Det er pep-talk på gang. Og på grunn av meg kanskje en mislykket en også. Etter å ha sett litt nøyer etter innser jeg at de to ikke er de eneste. Ulike former for pep-talk foregår overalt. Noen av førerne roer ned hunden mest

LUFTIG: Spretne hunder gjennomfører løypa med glans.

SMIL: Smil og latter på VAW. Her med Andrea Huseby og hunden Tessa.

WHO LET THE DOGS OUT?: Deltakerne går igjennom løypen før start, såkalt briefting.

SLALÅM: Dette hinderet viste seg å være vanskeligst for de fleste av hundene.

SLITNE: Hans V. Jensen og Tessa.